

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 14. travnja 2026.

Analiza odluke

Bušić protiv Hrvatske
zahtjev br. 50632/21

čl. 5. Konvencije – pravo na slobodu i sigurnost
čl. 6. Konvencije – pravo na pošteno suđenje

*Rješenja domaćih sudova
o upućivanju podnositelja na izvršenje kazne zatvora
jer nije započeo s izvršavanjem rada za opće dobro
nisu bila proizvoljna*

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud) zasjedajući u odboru od tri suca donio je 23. listopada 2025. odluku u predmetu podnositelja koji je tvrdio da mu je povrijeđeno pravo na slobodu i sigurnost zajamčeno čl. 5. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija) i pravo na pošteno suđenje zajamčeno čl. 6. Konvencije.

Općinski sud u Gospiću proglasio je podnositelja krivim za pokušaj krađe, te ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od sedam mjeseci, koja je potom zamijenjena radom za opće dobro. Djelatnici probacijskog ureda su upoznali podnositelja sa sadržajem i obvezama rada za opće dobro, kao i sa posljedicama neizvršavanja sankcije. S obzirom da podnositelj nije poštivao zakazane termine u postupku organiziranja izvršavanja rada za opće dobro, probacijski ured je obavijestio Općinski sud u Gospiću o nemogućnosti daljnjeg postupanja u predmetu podnositelja. Općinski sud u Gospiću je odredio izvršenje kazne zatvora u trajanju od sedam mjeseci jer podnositelj svojom krivnjom nije započeo s izvršenjem rada za opće dobro. Žalba podnositelja protiv tog rješenja je bila odbijena kao neosnovana. Sudac izvršenja Županijskog suda u Zadru je donio rješenje kojim se podnositelj upućuje na izdržavanje kazne zatvora. Podnositelj je uložio žalbu protiv tog rješenja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine, kao i da se obustavi izvršenje kazne zatvora uz obrazloženje da je nastupila zastara izvršenja iste. Županijski sud u Zadru je odbio njegovu žalbu kao neosnovanu. Podnositelj je potom u više navrata uspješno zatražio odgodu izvršenja kazne zatvora i to zbog osobnih i poslovnih razloga. Sudac izvršenja Županijskog suda u Zadru je donio rješenje kojim je utvrdio da je nastupila zastara izvršenja kazne zatvora i da se ista više ne može izvršiti.

Europski sud je razmatrao prigovor podnositelja koji je tvrdio da su odluke domaćih sudova o izvršenju njegove kazne zatvora bile protivne domaćem pravu i proizvoljne na temelju čl. 5. st. 1. i čl. 6. st. 1. Konvencije.

U odnosu na prigovor podnositelja na temelju čl. 6. st. 1. Konvencije, Europski sud je primijetio kako podnositelj ni u jednom trenutku nije bio lišen slobode, kao što mu više nije niti prijeto rizik da bude lišen slobode s obzirom da je Županijski sud u Zadru utvrdio da je nastupila zastara izvršenja njegove kazne zatvora.

S obzirom da više nisu postojale okolnosti kojima je podnositelj prigovarao i da su učinci eventualne povrede Konvencije ispravljani, Europski sud je utvrdio da su ispunjena oba uvjeta za primjenu čl. 37. st. 1. t. (b) Konvencije, a kojim je predviđeno da on u bilo kojem trenutku može donijeti odluku o brisanju zahtjeva s liste predmeta, i to u slučaju kada okolnosti predmeta dovode do zaključka da je isti riješen ([Pisano protiv Italije](#) (brisanje zahtjeva) [VV], br. 36732/97, st. 41., 24. listopada 2002.). Štoviše, čl. 37. st. 1. t. (b) ne postavlja zahtjev da nacionalna tijela moraju priznati povredu Konvencije ili da se pojedincu, osim što je ostvario rješenje predmeta, mora dodijeliti i naknada ([Vadalà protiv Italije](#) (odl.), br. 14656/15, stavak 36., 7. studenoga 2023.).

Zaključno, naveo je kako se prigovor podnositelja na temelju čl. 6. st. 1. Konvencije, da su rješenja kojim je upućen na izdržavanje kazne zatvora bila proizvoljna, u svakom slučaju može smatrati „riješenim“ u smislu čl. 37. st. 1. t. (b) Konvencije, te ga je zbog toga trebalo izbrisati s liste predmeta Europskog suda.

U odnosu na prigovor podnositelja na temelju čl. 5. st. 1. Konvencije, Europski sud je naveo kako čl. 5. Konvencije nije primjenjiv jer on zapravo nikada nije bio lišen slobode kao posljedica rješenja kojim mu je naloženo da započne s izdržavanjem kazne zatvora.

Stoga je Europski sud odbacio prigovor podnositelja na temelju čl. 5. st. 1. Konvencije jer nije bio *ratione materiae* spojiv s odredbama Konvencije.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2026. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava